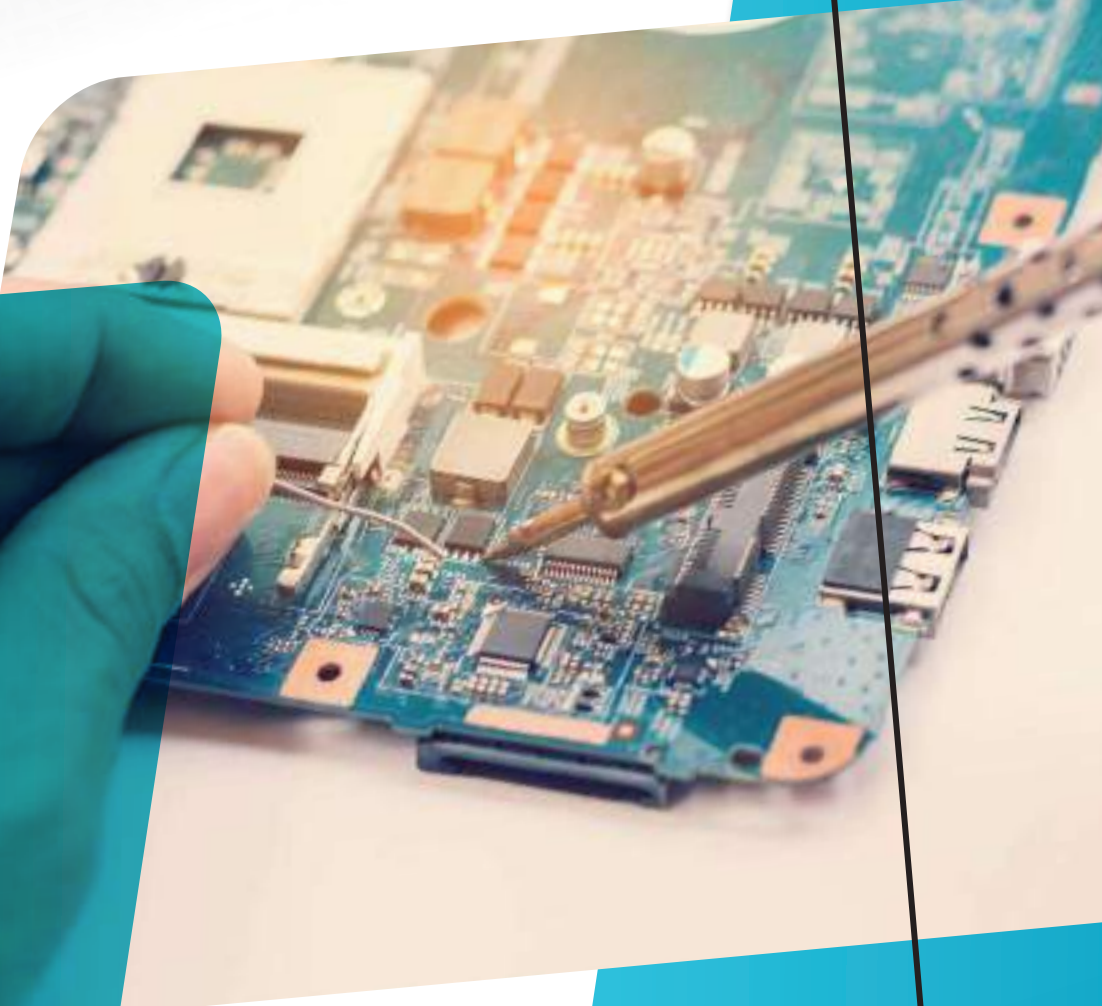

S&R5

Srednja elektro-računalniška šola Maribor

www.sers.si

30

Stile

2025/26

LE
R
3
S

Stike

Glasilo Srednje elektro-računalniške šole Maribor
30. številka
šol. leto 2025/2026

ISSN: 2820-3615

Urednici:

Simona Kolbl
Manja Žvikart Kropivšek

Uredniški odbor:

dr. Nataša Kralj
Daniela Hergan Grosek

Fotografije:

dijaki in svetovni splet

Lektoriranje:

Simona Kolbl
Manja Žvikart Kropivšek

Oblikovanje:

Tanja V. Pogačnik, www.tanjas-design.si

Tisk:

Mala izba d.o.o.

Naklada:

300 izvodov

Dragi bralci Stika!

Naši dijaki dosegajo vrhunske rezultate na tekmovanjih v regiji, državi in celo v svetu, so odlični raziskovalci in inovatorji. V SERŠ-u imamo več kot 148 uspešnih dijakov s statusom športnika, kar dokazujejo na različnih športnih tekmovanjih. Natančno 108 serševcev ima status nadarjenega dijaka. Uspešni smo na tekmovanjih iz matematike, na jezikovnih tekmovanjih in nenazadnje na tekmovanjih iz stroke.

Dragi učenci, dijaki, starši, profesorji in drugi bralci Stika, želim in pričakujem, da bomo vsi zaposleni in naši dijaki tudi v naslednjih letih skrbno opravljali svoje delo: učenje, vodenje pouka, mentorstvo v skladu s sodobnimi merili kakovosti. Notranja motivacija in jasen cilj sta ključ do uspeha.

Letošnja številka šolskega glasila, ki je pred vami, ponuja zanimiv preplet tem, ki posegajo tako v vsakdanje življenje na SERŠ-u kot tudi izven njega.

Nova številka Stika je polna vtisov s praktičnega usposabljanja z delom, ki so ga naši dijaki v okviru ERASMUS+ opravljali na Malti, na Irskem, na Portugalskem. Privajali so se na lokalno kulturo, razbijali predsodke do drugačnih kultur in si pridobivali nova znanja.

Dijaki 4. letnikov so razmišljali o poklicni maturi in načrtih za prihodnost. Prebirali boste tudi poezijo bivših in sedanjih dijakov SERŠ-a.

Izvedeli boste, zakaj je SERŠ zakon in kaj dijaki mislijo o mednarodnem dnevu miru.

Seznani se boste z doživljanjem prvega šolskega dne v naši šoli ter potekom učenja, raziskovalnega dela in prednostih pridobitve statusa športnika, raziskovalca in promotorja, ki skrbi za širitev tehniških vrednot v naši okolici.

S pridobitvijo naziva EKO šola smo dijake spodbudili k razmišljanju o pomenu skrbi za okolje in jim pripravili EKO-kotiček.

Povezujemo se z okoljem in skrbimo za dobre medsebojne odnose. Ne ustrašimo se problemov, so naš izziv za izboljšave.

Morda najdete kakšno misel, ki vas bo motivirala za razmislek o možnostih lastnega razvoja, ali kritično misel, namenjeno sedanjemu trenutku, in spodbudo za doseganje ciljev.

Naša posodobljena vizija pravi: »Na temeljih znanja in medsebojnega spoštovanja gradimo boljšo prihodnost.«, naš slogan pa: »Uspeh ni naključen«.

Želim vam veliko užitka in zabave ob branju prispevkov. Ostanimo v stiku.

Ravnateljica

Irena Srša Žnidarič, spec.

Malta malo drugače

Ko pomislite na Malto, si mnogi predstavljate sonce, modro morje in zgodovinske ulice. Toda za nas dijake, ki smo bili izbrani za izmenjavo Erasmus+, je Malta postala veliko več kot le turistična destinacija. Za tri tedne se je spremenila v naš drugi dom, poln izzivov in novih izkušenj.

Program Erasmus+ nam ni ponudil le potovanja, ampak tudi praktično znanje. Udeležili smo se praktičnega usposabljanja, kjer smo spoznavali nove načine dela, mednarodno sodelovanje in pomen kulturne izmenjave.

Malta je majhna, a njene znamenitosti so izjemne. Od obiska Vallete, do raziskovanja modrih jam na obali – vsak dan smo odkrili nekaj novega. Posebej navdušujoč je bil obisk otoka Gozo, kjer smo se sprehodili po klifih, občudovali krajino in obiskali staro mesto Victoria ter njeno trdnjavo. Po ogledu mesta nismo pozabili na malteško najbolj znano znamenitost: Blue Lagoon otoka Comino s kristalno čisto vodo.

Seveda ne smemo pozabiti na malteško kulinariko: pastizzi (prigrizek iz listnatega testa z različnimi polnili, po navadi s piščancem ali sirom) in ftira (tradicionalni malteški kruh), ki sta postala del našega jedilnika.

Za razliko od našega načina življenja je njihov precej bolj sproščen. Kot bivša britanska kolonija imajo značilen delovnik od

Izlet na otoka Gozo in Comino

9h do 5h. Delali smo na različnih področjih v različnih vlogah. Od navadnega delavca v pisarni, do dela na terenu pa vse do vajenca v trgovini.

Velik šok za nas je bil njihov transport. Težava se je pojavila že prvi dan, saj vozijo po levi strani ceste, prometne predpise pogosto zanemarjajo, prehodi za pešce so zelo redki ali jih ni, ulice so izredno ozke, kar posledično onemogoči uporabo koles ali električnih skirojev po vsem otoku. Javni promet je v veliki krizi, še posebej za turiste, saj jim Zemljevidi Google niso posodobili voznega reda in lokacij avtobusnih postaj že 9 let. Sicer obstaja aplikacija Tallinja, ki prikaže naslednji prihajajoči avtobus in njegovo trenutno lokacijo, s katero pa nismo imeli najboljše izkušnje,

saj nismo mogli videti voznega reda za več kot 30 minut vnaprej.

Bivali smo vsi skupaj (7 dijakov in 2 dijakinji) v enem apartmaju. Bilo je precej natrpano in potrebovali smo nekaj časa za organizacijo, vendar smo se hitro privadili novemu okolju in drug drugemu.

Ob zaključku lahko rečemo, da nas je PUD v tujini naučil samostojnosti in neodvisnosti izven udobja doma, prilagodljivosti novemu življenju in ljudem ter novim izzivom. Kljub nekaterim nevšečnostim predstavlja opravljanje prakse v tujini nepozabno izkušnjo, ki bi jo priporočali vsem, ki imajo to možnost in željo.

 Asja Žgeč in sošolci, 3. ar

Naše misli in vtisi

Malta je bila resnično super. Še toliko bolj pa je, če potuješ z ljudmi, s katerimi se dobro ujameš, četudi jih prej sploh nisi poznal. Včasih je dovolj že en smešen dogodek, da se povežete in ustvarite spomine, ki vas bodo še dolgo nasmejali. Veliko časa sem preživel z novimi prijatelji, s katerimi smo živeli skupaj, in prav oni so to izkušnjo naredili še bolj posebno.

Luka Prejac

Na PUD-u sem se predvsem naučila živeti v skupnosti z različnimi ljudmi, tudi tistimi, ki mi niso tako blizu. Bilo je potrebno veliko strpnosti in sprejemanja drug drugega. Ker smo bivali vsi v enem apartmaju, smo si morali mnogo stvari deliti in se prilagajati. A to nas je povežalo in zblížalo na nek poseben način. Vsekakor ne obžalujem, da sem šla.

Asja Žgeč

Dokler nisem šel, sem bil živčen, če bo vse dobro. A ne bi rabil skrbeti, delodajalec je bil super, s sostanovalci smo se tudi kar ujeli. Če greš s prijatelji, pojdi, splača se ti zaradi družbe in izkušenj. Pa tudi ftira ni bila slaba. Edino kar me je motilo, je bilo to, da smo končevali precej pozno in včasih ni bilo časa za kakšne aktivnosti, med vikendi pa sem nadoknadil s spancem. Obžalujem, da nisem žrtvoval malo spanca, za razne ogleda znamenitosti.

Aljaž Leskovar

Ko sem se prijavil na Malto, sem imel nekaj dvomov. Kam točno grem, s kom, kako bo potekalo ... A ta trema je bila povsem nepotrebna. Udeležba v programu Erasmus+ se je izkazala za eno najvrednejših odločitev moje prakse. Z delom v tujini sem se naučil samostojnega življenja, drugačnih življenjskih navad, prav tako pa sem se povezal z ljudmi, s katerimi se sicer ne bi. Tega ne obžalujem in vsem dijakom priporočam prijavo na prakso v tujini.

Matic Vaupotič

Najbolj me je presenetilo, kako hitro ti novo okolje postane domače, če si pripravljen opazovati in sprejeti njegov ritem. Malta mi je pokazala, da so največje lekcije skrite v malenkostih - v jutranji poti na delo, v pogovorih z domačini in v trenutkih, ko se moraš znajti brez popolnega načrta. Vesela sem, da sem imela možnost doživeti nekaj tako drugačnega in da sem pri tem spoznala toliko različnih ljudi in karakterjev, ki so mi razširili pogled na svet.

Yevheniia Matviienko

Malta je bila razlog da sem stopil iz cone udobja in resnično začutil utrip življenja v novem okolju. Zahtevalo je veliko prilagajanja na nov stil življenja, kaj se tiče delavnosti in medsebojne pomoči ter strpnosti. Bila je dragocena izkušnja in če bi imel še sto življenj, bi jo ponovil v vsakem od njih.

Tilen Zemljč

Pristanišče v Sliemi

Kopanje v Blue Lagoon

Plaža Balluta Bay Beach

PUD na Irskem

V tretjem letniku imamo dijaki SERŠ-a, v okviru programa Erasmus+, možnost opravljanja prakse v tujini. Postopek prijave je bil zame osebno tisti del, ki bi ga najraje izpustila, saj je za prijavo potrebno izpolniti dve prijavnici, narediti spletni test iz angleščine in napisati motivacijsko pismo. Pri tem sem bila uspešna in tako sem preskočila še zadnjo oviro za opravljanje prakse v tujini. Za izbiro destinacije je bilo na voljo več možnosti: Malta, Irska (Dublin), Portugalska (Leiria), Nemčija (zvezna dežela Baden-Württemberg), Španija (Valencia Sevilla, Barcelona), Avstrija (Dunaj) in Grčija (Atene).

Izbrala sem Dublin. Ker sem bila edina s to željo, sem na prakso v Dublin odšla sama, v spremstvu profesorice Polone K. Švab. Prakso sem opravljala v mesecu oktobru, in sicer tri tedne. Prvi teden sem bivala pri večji družini, a ker z nastanitvijo nisem bila zadovoljna (hrup in nečistoča), sem prosila za premestitev. Že naslednji dan sem bila premeščena k starejši gospe, ki je živela sama. Še moj nasvet: če boste bivali pri družini, predvsem, če je to za vas prva tovrstna izkušnja, vam priporočam, da zaprosite za gostitelja, ki nima domačih živali, saj je v mojem primeru njihova mačka imela bolhe.

Po začetnih izzivih sem nato bivala v majhnem mestecu z imenom Donabate. Do službe, ki je bila v centru Dublina, sem se vsak dan vozila z vlakom. Vožnja je trajala okoli 30 minut, vlak pa je bil v tem času skoraj vedno nabito poln. Od 10.00 do 16.30 ure sem delala v majhni trgovinici po imenu The Laptop Shop, ki se nahaja v nakupovalnem centru Stephen's Green. Tam prodajajo in popravljajo elektronske naprave vseh vrst. Mentor je bil prijazen in mi je pomagal pri popravilu računalnikov.

Stephen's Green Shopping Center

V prostem času sem, najprej z učiteljico Polono, nato pa sama, raziskovala Dublin. Za videti je bilo ogromno znamenitosti. Ogledala sem si: park St Stephen's Green, ki je zraven nakupovalnega centra, v katerem sva z učiteljico Polono večkrat malicale, O'Connellovo ulico, ki je glavna cesta v Dublinu. Je zgodovinska ulica, polna spomenikov, trgovin in pomembnih stavb. Vključuje znamenitosti, kot sta Spire (Monument of Light) in spomenik v čast nacionalističnemu voditelju Danielu O'Connellu. Ne gre tudi pozabiti, da je Dublin zaznamoval znameniti pisatelj Oscar Wilde. Najbolj mi je pa v spominu ostal Temple Bar. Temple Bar je živahna rečna četrt, ki se razteza po tlakovanih peščenih ulicah. Gneča v pubih, živa glasba in živahno vzdušje resnično poudarjajo irsko skupnost in identiteto. Pub za Irce ni le prostor za pitje alkohola, ampak predstavlja možnost za druženje in zabavo. Pogosto mu pravijo "home away from home" (dom stran od doma), saj so publi narejeni tako, da dajejo prijeten in domač občutek. V zgodnjem oktobru jih okrasijo z božičnim okrasjem, kar je tradicija, ki sega v leto 2000.

Povezanost med ljudmi je danes v svetu vedno redkejša. Ljudje so vedno bolj sebični in nespoštljivi drug do drugega. Moja izkušnja z Irci je povsem drugačna. So izjemno prijeten narod. Od prijaznih nasmehov, do pomoči neznanecem.

Druženje v pubih

Oscar Wilde

The Temple Bar

Med mojim bivanjem na Irskem sem opazila, kako povezani so ljudje. Na primer, ko je na vlak želel priti starš z otroškim vozičkom ali starejša oseba, so ljudje takoj priskočili na pomoč. V kolikor se med hojo v koga zaletijo, se vedno opravičijo z nasmehom. Ob izstopu iz avtobusa se šoferju zahvalijo. Prav tako so takoj pripravljeni pomagati in se pogovarjati. Če komu ni do pogovora, to sprejmejo brez zamere. To je razlog, da bi se tja še vrnila.

Ta izkušnja je bila zame nekaj posebnega. Ne le zato, ker sem spoznala, kako je živeti in delati v tujini, ampak sem s tem, ko sem bila samostojna, tudi postala bolj samozavestna. Prav tako sem spoznala novo prijateljico, za katero upam, da se še kdaj obiščeva. Kljub izzivom, ki jih ni bilo malo, mi ni žal, da sem se tako odločila, saj je Erasmus+ in delovna praksa v tujini enkratna priložnost, ki se v življenju ne pojavi pogosto. Zato jo je potrebno izkoristiti, še posebej, če ti jo ponuja tvoja šola.

 Cirila Polajžer, 3. ar

Praksa na Portugalskem

V okviru programa mobilnosti Erasmus+ sva s sošolcem tri tedne opravljala prakso v mestu Leiria na Portugalskem, kjer sva delala v podjetju Diana Barreira & Reis. Na začetku je bilo potrebno nekaj prilagajanja, predvsem zaradi drugačnega okolja, jezika in načina življenja, vendar sva se hitro prilagodila.

Podjetje Diana Barreira & Reis, v katerem sva opravljala prakso, se ukvarja z digitalnimi rešitvami, spletnim oblikovanjem in poslovnimi storitvami. Najin mentor je bil Paulo Rodrigo Barreira, ki je skrbel za usmerjanje, učenje in svetovanje skozi celotno prakso. Podjetje je staro komaj 2 leti in zaposluje le štiri ljudi. Ker je v samem podjetju, za katerega sva delala, zmanjkalo prostora, sva delo opravljala v BASE Cowork-u, ki je skupen prostor za delavce različnih podjetij, ki jim primanjkuje prostora v njihovih pisarnah. Paulo je bil najin prijazen mentor, ki naju je usmerjal in se je trudil pojasniti, kaj se od naju pričakuje.

Najin delovni dan se je pričel ob 9.00 in končal ob 17.00, v tem času trajanja delovne prakse pa sva sodelovala predvsem pri projektu izdelave spletne strani. Pri tem sva bila vključena v načrtovanje strukture spletne strani, izdelavo osnovnih grafičnih elementov, implementacijo vsebine in testiranje delovanja spletne strani. Najino delo je bilo torej oblikovanje spletne strani za drugo podjetje, za končni rezultat pa sva se posvetovala z Diano, saj je bila ona stranka, ki je najbolje vedela, kaj potrebuje in kako naj spletna stran za njeno podjetje izgleda. S končnim izdelkom, torej s spletno stranjo, je bila zelo zadovoljna. Midva pa sva ob tem poglobila svoje znanje iz spletnega programiranja, oblikovanja in timskega sodelovanja.

Po koncu delovnega dne sva s sošolcem večinoma šla na pozno kosilo, včasih pa sva si tudi kaj skuhala sama. V prvih dneh sva se privajala na lokalno kulturo, še posebej na njihov sproščen način življenja in drugačen ritem dneva. Ljudje tam so zelo sproščeni in prijazni, še posebej pa nama je bilo všeč to, da jim ni bilo mar, kako dolgo ali od kje kdo opravlja delo, ampak le to, kakšen bo končni izdelek oziroma, da bo delo dokončano. Imela sva tudi zanimivo izkušnjo z brezdomcem, ki je pristopil in naju presenetil s svojim znanjem angleščine. Prav tako je bilo zelo zanimivo, da so ljudje v velikem številu obiskovali restavracije pozno zvečer, po 20. uri ali še kasneje. V mestu Leiria, v katerem sva prebivala, je bilo tudi običajno, da so se ljubitelji teka zbrali ob sredah ob 19.30 in pričeli

Leiria na Portugalskem

Nazaré

Fátima

Jaka Leiria

Razgled na morje

s tekom. To se nama je zdelo zelo zanimivo, saj ljudje niso poznali drug drugega, družila jih je ljubezen do teka.

Bila sva vesela, da naju je v drugem tednu prakse na Portugalskem obiskala tudi najina družina, s katero smo si ogledali lepa mesta v okolici, in sicer najprej samo Leirio, nato Nazaré in Fatimo. Po obisku znamenitosti Leirie (grad, stadion, spomeniki itd.) smo si drugi dan njihovega obiska ogledali eno izmed najbolj znanih in po najinem mnenju najlepših mest na Portugalskem, in sicer Nazare. Nazare je bil res čudovita izkušnja, z dolgo in čudovito plažo, veličastnimi valovi in surferji. Zadnji dan pa smo obiskali še svetišče v Fatimi. Presenetilo naju je velikost samega svetišča, ki ga je sestavljalo več kapel in čudovita cerkev. Zelo zanimiva se nama je zdela pot, zgrajena preko celotne dolžine

Skupaj z mentorjem

svetišča, po kateri so po kolenih plazili grešniki, v upanju, da bodo oproščeni svojih grehov. To je bila za naju res nepozabno doživetje.

Praksa v tujini, v najinem primeru na Portugalskem, nama je omogočila spoznavanje nove kulture, delovnega okolja in načina življenja, ki je precej bolj ležerno v primerjavi z našim načinom življenja.

Gotovo pa nama je izkušnja tujine dala veliko novih izkušenj in znanja. Izkusila sva, kako je delati v pravem podjetju, poglobila sva svoje strokovno znanja, spoznala nove ljudi in se prilagodila drugačnemu načinu življenja. Izkušnja nama bo v prihodnje zagotovo koristila, tako pri študiju kot pri zaposlitvi.

 Jernej Volf in Jaka Reihls, 3. br

razmišljajo o poklicni maturi in željah za prihodnost

Dijaki 4. at in 4. bt

Glede mature nisem prepričan ... V prihodnosti si želim imeti funkcionalno družino.
(Jan Germek)

Poklicno maturo si želim preprosto narediti. V življenju si želim, da bi bilo čim manj kriminala.
(Taj Perkovič)

Poklic dobim, če naredim maturo. V prihodnosti si želim zdrava, sreče in družine.
(Emil Hrustič)

Poklicna matura – dosti učenja. V prihodnosti bi želel postati policist.
(Kamilo Kronvogel)

Poklicna matura: ali jo bom sploh naredil? V življenju si želim biti uspešen.
(Tijan Kokol)

Poklicna matura mi bo omogočila možnost študija in boljšo izobrazbo. V prihodnosti upam, da ostanem v tej stroki, vsekakor pa bi rad delal nekaj, kar me bo navduševalo.
(Luka Flisar)

Glede mature ne vem, kaj naj pričakujem, vem pa, da se bom moral veliko učiti. V prihodnosti si želim zaslužiti denar za svoj avto.
(Rifat Bytci)

Poklicna matura – bitke za drugi dan, ki bodo še zanimive. Želim si srečno in uspešno življenje.
(Nejc Justin)

Poklicna maturo – veliko strahu in dosti učenja. Želja za prihodnost: dobra služba in dovolj denarja.
(Nejc Fras)

Maturo iz slovenščine in elektrotehnike želim opraviti čim boljše, da bom zbral dovolj točk za vpis na fakulteto. Moji načrti za prihodnost so doštudirati in postati samostojni podjetnik za risanje načrtov za elektroinstalacije.
(Aljoša Krajnc)

Želim si uspešno opraviti poklicno maturo, da bi se vpisal na fakulteto. V prihodnosti si želim dobro službo, da si lahko kaj privoščim in lahko osrečim tudi druge.
(Nejc Leskovar)

Poklicna matura je zaključek srednje šole. Želim jo uspešno opraviti, da lahko študiram.
(Nejc Sevšek)

Poklicna matura – strah in trepet. V prihodnosti si želim postati direktor podjetja.
(Maj Lipič)

Ob misli na poklicno maturo najprej pomislim na učenje. Nato pa si želim najti dobro službo.
(Maj Kupljen)

Poklicna matura: opraviti elektrotehniko pri profesorju Verglesu. V prihodnosti si želim živeti v Švici.
(Anže Vehovar)

Ko naredim maturo, bom imel višjo izobrazbo. V prihodnosti si želim postati sam svoj šef in imeti lastno podjetje.
(David Zrnko)

Poklicna matura zame predstavlja vrh srednješolskega strokovnega znanja, ki hkrati dokazuje dijakov odnos do dela, trud, ki ga je posameznik pripravljen vložiti. V prihodnosti si želim s svojimi zmožnosti ustvariti moj idealni akvarij, ki bo predstavljal vse moje časovne in čustvene vloške doslej.
(Ryan Clinton Rimanczy)

Za poklicno maturo večina govori, da je naporna. V prihodnosti si želim prevzeti očetovo podjetje.
(Filip Ajd)

S poklicno maturo povezujem veliko ponavljanja snovi iz prejšnjih letnikov. Kasneje pa želim potovati po svetu.
(Gal Pegan)

Pri poklicni maturi si želim napisati dobro vodeno interpretacijo. Moj cilj za prihodnost je preteči ultramaraton.
(Niko Kmetič)

Poklicno maturo bomo že nekak naredili. Nato pa si želim, da mi uspe v življenju.
(Florijan Klobasa)

Za poklicno maturo mislim, da bo šlo brez problema. Nato pa si želim predvsem zdravja.

(Miha Kovačec)

Poklicna mature mi predstavlja predvsem učenje. V prihodnosti si želim manj nepomembnih predmetov in večji poudarek na maturitetnih predmetih.

(Gal Onič)

Poklicna matura je prelomnica življenja in preizkus naučenega. V prihodnosti si želim imeti uspešno podjetje, imeti dovolj prostega časa in veliko kart za smučanje.

(anonimnež)

Poklicna matura – ko bi le lahko švinglo. Za naprej si želim, da vsi moji bližnji ostanejo zdravi.

(Tit Repnik)

Ko poklicno maturo uspešno končaš, dobiš poklic. V prihodnosti si želim uspešno doštudirati in imeti kariero.

(Alen Guštin)

Glede poklicne mature si želim, da jo uspešno opraviš, kar mi bo omogočalo vpis na želeni študij. V prihodnosti si želim zagotoviti dovolj dobro službo, da bom lahko vzdrževal mojo družino in si brez težav privoščil še kakšen dopust.

(Lucian Mlakar)

Za poklicno maturo si želim, da jo čim hitreje opraviš in delam načrte glede prihodnosti, za katero si želim le, da bi bil svet miren.

(Alen Muršec)

Poklicna matura je stresna, ker je potrebno opraviti več preizkusov v kratkem času. V prihodnosti si želim biti uspešen in da bom ostal pošten, da lahko vsakemu pogledam v oči in mu stisnem roko.

(Jan Garmut)

Poklicno maturo v šoli predstavljajo kot nekaj strašnega in temačnega. V življenju si želim ostati zdrav in prijazen do drugih.

(Aljaž Švajncer Butinar)

Poklicna matura se zdi daleč stran, a je kljub temu zelo blizu. V prihodnosti si želim, da se ljudje, ki me obkrožajo, ne spremenijo.

(Urban Ekart)

Za poklicno maturo menim, da pokaže le dijakovo teoretično znanje ne pa tudi njegovih praktičnih spretnosti. V prihodnosti si želim ustanoviti lastno podjetje.

(Žan Erlač)

Poklicna matura je zame nujno zlo. V življenju si želim najti službo oz. poslanstvo, ki me bo izpolnjevalo.

(Grega Grajfoner)

Poklicna matura mi predstavlja stres in strah. Za prihodnost si želim uspešen zaključek šolanja, da stopim na novo pot v življenju.

(Tinej Murko)

Za poklicno maturo upam, da se mi ne bo treba veliko učiti. V bistvu si želim uspešno končati šolo brez stresa in pretiranega učenja.

(Patrik Poštrak)

Za poklicno maturo me je strah, ali jo bom uspešno opravil. Trenutno si želim le, da bi maturo naredil brez strahu.

(Dorotej Pečnik)

Strah me je poklicne mature. Želim si postati magister znanosti.

(Jan Urek)

Književnost na poklicni maturi izgleda težje, kot govorijo drugi. Želim si, da bi na maturo gledal manj zaskrbljeno.

(Triumf Bytci)

Ples snežink

Bela je cesta, belo polje,
plešejo snežinke svoj ples,
se v srcih vžigajo naše želje,
kot te bele plesalke bi vžigale kres.

Diši že pogača z domače peči
in vsa družina je zbrana,
topel čaj nam greje dlani,
med prazniki res nam sreča je dana.

To topline, miru in ljubezni je čas,
objemov, pogledov, stiskov dlani,
dobre misli naj obdajajo vas,
in pesem božična naj v srcu doni.

 Patricija Preglav, bivša dijakinja 4. ar

Mesto o reki
Atmosfera živahna
Ritem na ulicah
In cesta privlačna
Bregovi zeleni
Oj, srce vijolično
Res te imamo radi

 Miha Gumilar, 2. ar

Korak zadoni po prazni ulici
Asfalt požira vse odmeve
Mráz reže jutro na robove
Ena sled ostane v prahu
Nastane kamen v tem zamahu

 Enej Marinič Kuzman, 2. ar

Zimski čas

Bela pokrajina, belo polje,
zunaj mraz, a v srcu toplina,
v roki čaša kuhanega vina,
širijo med ljudmi se dobre želje.

V tem času naj preneha se gorje,
naj čarobno obarvana je domovina,
naj zgodijo se trenutki lepega spomina,
naj združijo se družine domače zemlje.

Sebi in drugim srečo želite,
naj mir se med ljudmi pojavi,
sledite temu, po čem hrepenite.

naj mir vam srce preplavi,
ljubezen si delite,
le za trenutek naj se čas ustavi.

 Patricija Preglav, bivša dijakinja 4. ar

Ta dan je drugi v tednu
Ostal bi rad doma
Res nočem biti v šoli
Energije nimam več
Komaj čakam, da je konec

 Tadej Oblonšek, 2. ar

Knjige tu in tam,
znanje brez občutkov je,
daleč, daleč stran.

*

Morje si, morje,
med prsti in v laseh,
sijaj v očeh.

*

Ne pomežikni –
zginila bova v prah,
samo ti in jaz.

*

V temni noči
dva ognja zlita v eno
lepoto sveta.

*

Cepin, dereza,
cepin, dereza in sneg,
cepin, dereza.

*

Sanjam o plažah,
o zelenih vrhovih
na moji dlani.

*

Ljubezen, dotik,
poln je vseh raznih oblik
rožnatih cvetic.

*

Gledava mrko,
do zob oborožena,
žalost čez mizo.

 Tara Pučnik, 4. ag

Tulipan v rosi
se odpira v soncu
v miru diha svet.

*

Vravec poskoči
čez veje jutra poleti
vetru prisluhne.

*

Človeško srce
v noči tiho bije
skriva svojo plat.

*

Senca potuje
pod drevesi rosnimi
dih zemlje.

*

Zvezda omaga
v nočni tišini plamti
srh jutra vstane.

 Nejc Gorenšek, 2. ag

Listi padajo
enkrat svoj dogodek
zdaj praznujejo.

*

Okupira mraz
gibanje ovirano
življenje spet je.

 Marko Krajnc, 1. ag

* Haikuji

Mraz je ... zebe me
ognja ni ... spomin blede
ostal je bel sneg.

*

Šum morja, sonce
tvoje sledi v pesku
val jih izbriše.

*

Pripoveduje
ne verjame v sanje
besede so nič.

 Hana Marin, 4. ag

Smrt čaka, hoče
izguba, praznina je
ptice so odšle.

*

Veže me pesem
mi sploh rima ne štima
ostal bom resen.

*

Spet vidim jo, njo
živi. umre. upa ni.
in to in ono.

*

Ta hladen veter ...
v duši tli bližina
moj up je leden.

 Marcel Čučko Grajner, 4. ag

Ilustracija: Sinja Greiner, 3. ar

Antigona – izgubljeni prizor

Zatem ko so našli mrtvo Antigono in si je poleg nje življenje vzel še Hajmon, so grobnico znova zapečatili. Ljudje niso pretirano cenili njunih žrtvovanj, a bogovi so uvideli pogum in njunih žrtev niso pustili neopaženih.

ZEVS: Oj, vstani, vstani, Antigona! Znova zadihaj in znova priklji rdečico na tvoj obraz. Naj se ti znova opazi sinje nebo v očeh.

ANTIGONA: Ali sanjam? Ali vendar kako, če sem odšla s tega krivičnega sveta? Je to glas Zeusa, mojega gospoda, ki poslušala sem ga na svoji poti? V sebi čutim toplino, a vendar, kako?

ZEVS: Le hitro, le urno! Vstani, osvobodi bodala svojega ljubljenega, da lahko še njega povzdignem med nas, kamor si zasluži!

ANTIGONA: Če gospod zapove, potem pa brž! Vdihni, Hajmon, moj ljubljani, vdihni!

HAJMON: Končno zadiham lahko svobodno, brez kralja, brez gospodarja, naj moj glas le gospodu odgovarja! V sebi znova čutim toplino, ti vse, kar rabim, si, Antigona predraga! Ostani tu z menoj, nikdar več ne odidi.

ANTIGONA: Ne skrbi, ne skrbi, ne bom več odšla, zdaj sva v raju v službi boga. Le on uvidel pomen je najinih žrtev, le njega sva vredna.

HAJMON: Pojdem potemtakem čimprej pred gospoda. Izrečen mu hvalo in vdanost, pa naj on presodi, če sem ga vreden.

ZEVS: Kar tukaj ostani, izkaži mi vdanost, saj beseda človeška le malo velja!

HAJMON: Potlej pa razsvetli me, zadaj mi nalogo, željan dokazovanja sem in znanja in v meni živi vnema neomajna.

 Erazem Sitar, 1. ag

Nadaljevanje Antigone

Kreon je od dneva, ko je izgubil svoje najdražje družinske člane, spremenil svoje mišljenje in osebnost. Postal je veliko bolj razumen in poslušen. Spremenil se je že v dveh dneh po smrti njegovih najdražjih.

Njegova sprememba je bila potrjena z njegovim dejanjem. Oblast je predal Ismeni. To je bila pokora, ki si jo je sam naložil za svoje grehe. Tudi Ismeno je mučil občutek krivde, saj si je očitala, da Antigoni ni preprečila pokopa Polinejka. Odločila se je, da popravi svojo napako in spremeni zakon, tako da bodo imeli vsi mrtvi pravico do pokopa. Za Polinejka sta skupaj s Kreontom pripravila slovesen pogrebni obred za vse umrle v tragičnem dogodku.

Ismena se je izkazala kot dobrosrčna kraljica, saj je ljudstvu omogočila boljše življenje. Deset let njene vladavine je pomenilo deset let miru za mesto Tebe. Spore je reševala na miren način, brez vojskovanja. Njeno vodilo je bilo, da je vsako človeško življenje pomembno.

 Marko Krajnc, 1. ag

Dijaki 1. ag pravijo:

SERŠ je
ZAKON,
ker . . .

Serš burgerji = best thing ever
Imamo blazine za počitek.
Ne vlečemo pouka pozno v popoldan.
Samostojnost pa profesorji in odbojka.
Lahko grem med malico na III. gimnazijo punce pogledat.
SERŠ jedilnica z okusno ponudbo hrane.
Imamo dobre odnose s sošolci in prijatelji.
Imamo malico, ki traja eno šolsko uro.
Imamo pri malici 5 različnih menijev.
Lahko med odmori uporabljamo telefone.

Sonet zanjo

Videl sem, kako tam na klopi je sedela.
Tako lepa se mi je zdela,
da sem razmišljal, kako lepo bi se skupaj imela.
A ta misel je bila še kot hruška nezrela.

Razmišljal sem, kako bi pristopil do nje,
čeprav je sploh ne poznam.
Ne vem, če jo bom še videl kje,
upal sem, da ne bo vse zaman.

Potem sem se končno odločil,
da izgubiti nimam kaj,
zato možgane sem vklopil.

Ko sem prišel bližje h klopi,
se je smejala v telefon.
Žal je bil njen fant, ki jo je klical k sebi domov.

 Nik Kosar, 2. cr

Na bencinski črpalki

Skozi motno steklo sem videl svet.
Šipe so bile umazane in prašne,
slike blede kot stene,
trte sploh ne zelene.

Potem pa pride ona,
počisti šipe
in svet mi odkrije.
Nebo postane svetlo.

Pogledam jo v oči,
modre so kot v sanjah.
Premamijo me, da otrpnem.

Lagati ne morem –
zaradi nje sem boljše volje.
Je to mar ljubezen?

 Adin Alić, 2. cr

Joj, ta šola

Vsako jutro se moram zgodaj zbuditi.
Pred šolo si vzamem nekaj za pit.
Joj, ta zgodnja šola,
vedno zamudim, kakšna smola.

Zgodaj zjutraj učitelje poslušati.
Zdi se mi, da se je svet začel rušiti.
Ko že misliš, da se je ura končala,
je profesorica še nalogo dodala.

Končno zazvoni ta zvonec,
to pomeni, da je ure konec.
Kot drugi hitro oddrvim.

Čaka me še preostanek dneva,
kosilo, trening, naloga,
zvečer utrujen zaspim.

 Luka Dobnik, 2. cr

Sonet o hrani

Ni važno, če izgledaš kot krof,
ni važno, če si suh kot palica,
vsi smo veseli,
ko je na urniku malica.

Vseeno, če je zunaj mrzlo,
vseeno, če je zunaj vroče.
Ko po pici zadiši,
si je vsakdo zaželi.

Tudi če nisi največji ljubitelj hrane –
brez nje ti
srce hitro zastane.

Tudi če ti kdaj solza v oči kane –
vse lahko popravi
skodelica dobre hrane.

 Mark Fras, 2. cr

Rad imam nogomet

Rad ima nogomet,
Ampak žoga je kot nek komet.
Drvim po liniji gor in dol
In za nagrado zabijem gol.

Mimo mene ne gre nobeden,
A zato dobim karton rumeni.
Močno udarim, da gol zabijem.
Nato se golman umakne, da ga žoga ne poškoduje.

Ogromno sreče sem imel,
Gol sem spet zabil,
O, super, golman žoge ni ujel!

Malo še, da tekma se konča,
Evropa se že približuje,
Trener o najboljših premišljuje.

 Jaka Verdonik, 2. cr

Blaž Franc Kauran, 1. bt

Dijaki 1. e na PUD-u

PUD sem opravljal od 1. do 12. decembra v podjetju Elektro E. T. Podjetje mi je predlagala mama, ki dela v vrtcu, in ravno Elektro E. T. tam opravlja vsa dela, vezana na elektriko.

Najbolj sta mi v spominu ostala drugi in tretji dan, saj sta bila precej fizično naporna in sta zame pomenila veli izziv. Lotili smo se polaganja dovodnih vodnikov za hiše; iz razdelilnih omaric smo jih napeljali do merilnih omar. Uporabljali smo aluminijasti vodnik 4 x 35 mm² in cev stigma flex, fi 110. Najprej smo v jarek položili valjanec, ki služi kot pričvrstitvena ozemljitev, da se morebitni tokovi, npr. ob napaki, previsoki napetosti, udaru strele, varno speljejo v zemljo. Skupaj smo ga povezali s križnimi sponkami. Nato smo odvili cev in jo položili v jarek; cevi smo potrebovali več, zato smo jih s koluta odvijali sproti. Ko smo vodnike povlekli čez cevi, smo ostanke odrezali s kotno brusilko. Vodnik smo dali na začetek druge cevi. Vse vodnike smo povili z izolirnim trakom in označili, kateri hiši kateri pripada.

Na PUD-u sem se imel lepo, sodelavci so bili prijazni in polni energije in zagotovo se tudi v prihodnosti vidim pri njih.

 Anej Brumen

S PUD-om sem začel 1. 12. 2025 in končal 12. 12. 2025. Praksa je torej trajala dva tedna, ob vikendih nismo delali. Opravljal sem jo na Slovenskih železnicah, na oddelku SŽ - VIT, kar pomeni vleka in tehnika. Sem kadrovski štipendist Slovenskih železnic, zato sem prakso moral opravljati pri njih.

Delovni dan se je navadno začel ob 6.35, ko sem se prijavil s kartico, ki so mi jo dali. Nato je sledilo preoblačenje v delovna zaščitna oblačila. Najprej smo počakali, da se je končal sestanek, ki so ga imeli vodje, nato pa smo izvedeli, kaj se bo tisti dan delalo. Delal sem v velikih zgradbah, namenjenih reviziji lokomotiv in njihovim popravilom.

Pri delu sem moral biti posebej pazljiv na težke predmete, ki so jih delavci s stropnimi dvigali prestavljali na lokomotive. Skupaj z mentorjem sem obnavljal generatorje, ki zaganjajo lokomotive. Generator sva najprej razstavila, nato pa s posebnim instrumentom izmerila izolacijsko upornost na posameznih delih. Pri generatorjih najpogosteje pride do poškodb rotorja in nosilcev ščetk. Proces obnove generatorja traja precej časa in zahteva veliko truda, potrebnih je veliko rezervnih delov.

Med opravljanjem prakse sem večkrat sodeloval tudi pri revizijskih pregledih lokomotiv, kar mi je bilo najbolj zanimivo. Preverjali smo signalizacijo lokomotive in varnostne sisteme ter njihovo delovanje med obratovanjem. Prav tako smo preverjali in navijali vlečne motorje, ki so pod lokomotivo. To smo opravljali v kanalih v posebnih delavnicah. Prisoten sem

bil tudi pri testnih vožnjah.

S PUD-om sem bil zelo zadovoljen, saj sem pridobil veliko izkušenj, ki jih drugje ne bi mogel. Delo je bilo zanimivo in tudi v prihodnosti se nameravam zaposliti na tem področju. Delavci in mentor so bili prijazni, dostopni in komunikativni.

 Anže Klemen

Moje obvezno praktično usposabljanje sem opravljal v podjetju Elektro Celje, v enoti Nadzorništvo Mestinje, in sicer v času od 1. do 12. decembra. V tem obdobju sem imel priložnost od blizu spoznati, kako poteka delo na terenu in v delavnici – od priprave materiala in sestavljanja elementov do odzivanja na napake na omrežju ter sodelovanja pri večjih posegih, kot so postavitve drog ali priprava območja za gradnjo transformatorske postaje. Pri delu me je vodil mentor Ervin Kajba, vodja nadzorništva, ki mi je sproti razlagal postopke in me opozarjal na varnostne zahteve ter pravilno organizacijo dela.

Praksa mi je bila pomembna predvsem zato, ker sem lahko teorijo iz šole povezal z realnimi situacijami. Videti delo v živo pomeni nekaj povsem drugega kot brati o njem v učbeniku. Tukaj so dejanski roki, odgovornost, natančnost, dobra komunikacija v ekipi in predvsem varnost pri delu, ki mora biti vedno na prvem mestu.

Eden boljših dni na praksi je bil,

ko sem v delavnici sodeloval pri izdelavi elektro omarice. Zjutraj sem si pripravil delovno mesto in orodje, mentor pa mi je razložil, kaj in kako bomo sestavljali. Najprej sem na nosilno ploščo po meri označil mesta za luknje, nato sem jih izvrtal in pritrdil izolatorje. Pri tem sem moral biti zelo natančen, saj se napake kasneje hitro pokažejo pri montaži.

Nato sem delal še z zbiralkami. Odrezal sem jih na ustrezno dolžino, jih poravnal in namestil na izolatorje ter jih pravilno priključil. Mentor je posebej poudaril pomen pravilnega zategovanja, saj lahko slab stik povzroči segrevanje ali okvare. Na koncu sem pomagal še pri namestitvi prenapetostnih odvodnikov, kjer sem bolje razumel, kako se sistem zaščiti pred prenapetostmi. Ta dan mi je bil še posebej všeč, ker sem imel občutek, da delam nekaj konkretnega in uporabnega, hkrati pa sem se veliko naučil, predvsem o natančnosti, odgovornosti in pravilnem postopku dela.

Na praksi mi je bilo zelo všeč, predvsem zato, ker delo ni bilo enolično, temveč raznoliko – nekaj dela v delavnici, nekaj na terenu ter spoznavanje postopkov in pravil, ki jih je treba upoštevati. Prav tako sem spoznal, kako pomembni so natančnost, odgovornost in varnost pri delu, saj se pri elektriki napake hitro maščujejo. Menim, da sem se pravilno odločil, saj sem se veliko naučil in dobil boljši občutek, ali me to področje res zanima. Ali bom na tem področju delal tudi v prihodnje, bo odvisno od količine terenskega dela, raznolikosti nalog in možnosti napredovanja, kar so zame pomembni dejavniki.

 Matic Šket

Praktično usposabljanje sem opravljal na Slovenskih železnicah, v Službi za vzdrževanje telekomunikacijskih in signalnovarnostnih naprav (SVTK) Celje. Opravljanje prakse mi je predlagal oče, ki je zaposlen na Slovenskih železnicah kot vzdrževalec signalnovarnostnih naprav in mi je bil hkrati tudi mentor pri praktičnem usposabljanju. Ker me tehnično področje in delo na železnici zelo zanimata, sem se za to prakso z veseljem odločil. Namen je bil spoznati delovno okolje, potek dela in odgovornosti vzdrževalca, saj je to delo izjemno pomembno za varnost železniškega prometa.

Delovni dan se je začel ob 6.30, v prostorih SVTK Celje, kjer smo se zbrali. Najprej smo pregledali dnevni načrt dela, nato pa mi je mentor razložil, katere naloge bomo opravljali. Posebej me je opozoril na pomen varnosti pri delu, saj se delo izvaja v bližini tirov, električnih naprav in vozečih vlakov.

Pred odhodom na teren smo preverili orodje, merilne naprave in zaščitno opremo, kot so varnostni jopič, rokavice, zaščitna obutev in čelada. Nato smo se s službenim avtomobilom odpeljali do lokacije na progi, kjer je bilo treba opraviti redno vzdrževanje signalnovarnostnih naprav. Na terenu sem spoznal delovanje različnih naprav, kot so svetlobni signali, tirni tokokrogi, kretnice, raztirniki, signalne omarice in zaporniški sistemi.

Mentor mi je sproti razlagal delovanje posameznih naprav in pojasnjeval, kakšne posledice bi lahko imela njihova okvara. Opazoval sem pregled signalov, pri katerih se preverja pravilno delovanje signalnih luči, njihova vidnost in odziv sistema. Sodeloval sem tudi pri pregledu signalnih omaric, kjer se preverjajo kabli, kontakti in varovalke. Mentor mi je pokazal, kako se odkrijejo morebitne napake in kako se jih odpravi. Naučil sem se, kako pomembno je natančno in odgovorno delo, saj lahko že manjša napaka vpliva na varnost železniškega prometa.

Med delom smo morali stalno komunicirati s prenosnikom proge in dosledno upoštevati vsa varnostna pravila. Spoznal sem, da je timsko delo zelo pomembno in da mora vsak zaposleni svoje naloge opravljati natančno in zanesljivo. Po končanem delu na terenu smo se vrnili v delavnico, kjer smo pospravili orodje in uredili delovno dokumentacijo.

Praksa v SVTK Celje mi je bila zelo všeč in mi je prinesla veliko novega znanja. Vesel sem bil, da mi je bil mentor oče, saj mi je lahko stvari razložil na razumljiv način in mi pokazal, kako poteka delo v praksi. Spoznal sem, kako pomembno in odgovorno je delo vzdrževalca signalnovarnostnih naprav.

 Valentin Štruklec

Praktični pouk sem opravljal v podjetju North prezračevanje. PUD je trajal dva tedna, od 1. 12. do 12. 12. 2025. Podjetje North je specializirano za montažo lokalnih prezračevalnih sistemov, ki jih nameščajo po celotni Sloveniji.

Dnevi so potekali zelo podobno. V podjetje sem prihajal pred 6.30; običajno sem prišel prej kot ostali, da sem uredil kombije, v katerih je bil gradbeni odpad prejšnjega dne. Ko so prišli še ostali, smo si razdelili

delovne naloge in naložili kombije z materialom, ki smo ga tisti dan potrebovali. Ko je bilo vse pripravljeno, smo se odpravili na delovišče.

Delo se je začelo preprosto. Najprej smo zaščitili vse prostore, v katerih smo delali. Nato smo pripravili orodje za vrtanje lukenj skozi steno. Ko je bila luknja izvrtana, smo vanjo vstavili plastično cev, ki smo jo pritrdili. Sledila je montaža notranje enote, nato pa smo napeljali kable. Kable smo speljali po pripravljenih utorih ali uporabili kabselske kanalčke, ki smo jih pripeljali do vtičnice oziroma do doze.

Ko so bili kable pripravljene, smo v cev namestili filtre in ventilator, vse skupaj priključili ter enoto pokrili z okrasno masko. Ta postopek smo v vsaki hiši ponovili štirikrat. Delo je bilo ponavljajoče in preprosto, vendar učinkovito. Delali smo v ogrevanih prostorih, kar mi je zelo ustrezalo, saj nisem bil izpostavljen mrazu.

Delo mi je bilo všeč in morda bi ga opravljal tudi v prihodnosti.

 Žiga Bandur

Mednarodni dan miru – 21. 9. 2025

Žan Luka Pal:

Mir je temeljna vrednota vseh ljudi na tem planetu. Brez miru bi naša družba propadla, zato je zelo pomembno, da ohranjamo mir, čeprav se nove vojne in konflikti dogajajo zelo pogosto tudi dandanes. Meni se zdi dejstvo, da se različne vlade sveta ne morejo oziroma ne želijo izogniti oboroženim sporom, zelo slabo za cel planet. Vojne tako vplivajo na države, ki so vanje vključene, in tudi na vse druge. Voditelji vseh držav bi morali preprečiti trpljenje navadnih ljudi zaradi dobička malega deleža najbolj vplivnih ljudi.

Zoja Nina Lorbek:

Večini ljudi je mir samoumeven, nekaj vsakdanjega, čeprav nikoli ni bilo tako. Tudi danes živimo v svetu, kjer je živeti v miru privilegij in ne pravica. Mir je nekaj, kar si vsak človek želi in potrebuje.

Matija Kotnik:

Mir si predstavljam na dva načina: kot mir na svetu, da ni vojn in prepиров med državami, saj v tem ne vidim nobene koristi (žrtve, zastoj razvoja ...) in kot mir pred slabimi mnenji drugih o meni, saj je to mir pred pritiskom, ki ga čutim zaradi teh mnenj.

Rok Mali:

Mislím, da je dan miru podcenjen, saj ga večina ljudi ne praznuje in le redki vedo za njegov obstoj. Mir bi morali ceniti vsak dan, saj mir ni nekaj samoumevnega.

Nisa Mohorič:

Mir mi pomeni varnost in udobje. Ni bitk, stresa, počutiš se dobro. Pomembno je, da imamo mir, saj tako lahko živimo najboljše življenje.

Dino Dulić:

Brez miru ni družbe kot celote, saj moramo, če želimo delovati kot družba, sodelovati pri ohranjanju miru. S tem lahko rešimo mnoga življenja nedolžnih ljudi. Vojne ne moreš končati z vojno.

Aljaž Forstnarič:

Mir je zame pomembna vrednota. Želim si, da bi po vsem svetu bil mir, ampak mislim, da vsi vemo, da to dandanes ni možno. Žal mi je za tiste, ki ne živijo v miru in so v vojnah, spopadih, bitkah, za katere sploh niso krivi. Mir je nekaj, kar bi moral imeti vsak človek na svetu.

Matej Rožkar:

Mir je privilegij, ki ga nima vsak, ampak si ga vsak zasluži. Zato si moramo prizadevati za mir na svetu. Pri tem lahko pomaga vsak posameznik.

Eva Višnar:

Mir je zame najpomembnejša vrednota. Živimo v svetu, kjer je mir že privilegij. Vsak dan smo obkroženi z negativno, zato mislim, da je najbolj pomembno, da imamo notranji mir. Da smo zadovoljni sami s sabo in se osredotočamo na pozitivne stvari. Če bi se več ljudi odločilo razmišljati pozitivno in ne biti črnogledi, bi bil svet lepši in mirnejši.

Lan Kogal:

Mednarodni dan miru je dan, ki nas vse opomni, da smo lahko hvaležni za mir. Mir pomeni, da lahko hodimo v šolo, službo, na igrišče, brez da bi nas skrbelo, če nas bo kdo napadel ali pa nas k čemu silil.

Lea Štrancar:

Mir je stanje brez nasilja, za katerega se zavzemajo po vsem svetu. Je stanje brezskrbnosti in sreče, v katerem družba zacveti. Vendar pa je v današnjem času svet vse drugo prej kot miren. Po svetu divjajo vojne, lakota, nasilje in nestrpnost. Prav zato se mi zdi pomembno, da vsak po svojih zmožnostih in na svoj način pripomoremo k lepšemu, mirnemu svetu.

Prvi šolski dan – 1. ar

Gal Ofić:

Prvi šolski dan je bil super in je presejal moja pričakovanja. Skrbelo me je, kakšne sošolce bom dobil, a so prav fajn. Tudi obe moji želji, s kom bi želel biti sošolec, so upoštevali. Profesorji so odlični, predvsem bi izpostavil našega razrednika, profesorico matematike in profesorja SPO, ker so res izvrstni. Zelo všeč so mi tudi moduli ter dejstvo, da so malice zelo dobre.

Julian Osvald:

Prvi šolski dan je bil dober, saj sem bil kot dijak prvič v šoli. Počutil sem se zelo dobro, saj sem vedel, da sem izbral pravo šolo.

Tijan Kramer:

Prvi šolski dan me je bilo malo strah, ker nisem vedel, kaj pričakovati, kakšne sošolce bom imel in da bi me popršili s pršilom. Novega začetka sem se tudi veselil. Učitelji so v redu, učilnice pa so moderne in čiste. 100-odstotno je boljše kot osnovna šola.

Lana Jurgec:

Počutila sem se malo neprijetno in osamljeno, saj nisem nikogar poznala. Presenetila me je velikost učilnice, ker so bile učilnice v osnovni šoli manjše. Sošolci so zelo v redu.

Jan Kaneža:

Prvega dne sem se veselil, saj mi je bilo zelo všeč že na informativnem dnevu. Šola je urejena in mi je zelo všeč, tako da jo priporočam vsem, ki razmišljajo o vpisu.

Filip Zečevič:

Na prvi šolski dan sem se počutil v redu. Vsi so bili prijazni in presenečen sem bil zaradi velikosti šole. Bilo me je tudi malo strah, ampak je bilo na koncu vse zabavno.

Laura Podjavoršek:

Moj prvi šolski dan v srednji šoli se je začel slabše, kot sem mislila, ampak je drugi del dneva popravil moje počutje. Nisem bila živčna, ker sem že poznala nekaj prijateljic. Sošolci in sošolke se mi zdijo v redu. Učitelji so super. Športna je pa grozna!

Zaključni letniki in njihovi cilji ter spomini

Matevž Hojnik, 4. dr:

Po končani srednji šoli se želim vpisati na fakulteto FERi. To si želim, ker za neko boljšo plačo, potrebuješ diplomu. Želim se tudi dobro naučiti nemški jezik, da bi lahko v prihodnosti delal za nemško podjetje. Poleg tega želim uspeti tudi na ostali področjih, kar je ključ do še boljšega življenja.

Gal Potrč, 4. dr:

Želim si priti na FERi in istočasno postati vrhunski športnik, ki zastopa svojo državo.

Jan Jarc, 4. dr:

Želim si uspešno končati srednjo šolo, nato pa še FERi. V življenju bi rad imel dobro službo, ki me bo veselila in ne bo stresna. Iz srednje šole si bom najbolj zapomnil ure športa in druženje s sošolci.

Teodor Tot, 4. dr:

V spomenu mi bodo ostale dogodivščine iz dijaškega doma in malice v MM Panda. Za naprej načrtujem končati UNI-program ter vmes delati to, kar imam rad in tako nabirati izkušnje. Seveda pa še potovati po Evropi ali po svetu, koliko se bo le dalo.

Žan Repnik, 4. dr:

Po končani srednji šoli želim končati še FERi. Med študijem in po faksu bi rad delal spletne strani zaradi prilagojenega delovnika.

Luka Malinič, 4. dr:

Na SERŠ-u mi je bilo zelo lepo, čeprav je težka šola, vendar tudi polna zabave. Zaenkrat so to bila najlepša štiri leta mojega življenja. V prihodnosti pa bi rad končal FERI ter se zaposlil v svoji stroki.

Dominik Oprešnik, 2. e:

Moj cilj najprej je, da uspešno opravim poklicno maturo in peti predmet, saj se želim vpisati na FERI, kjer pa bi rad opravil šolanje za univerzitetnega diplomiranega inženirja elektrotehniko.

V spominu mi bodo ostali vsi profesorji in sošolci, s katerimi smo skupaj preživeli pet let. Spominjal se bom naših glavnih odmorov in malic ter vseh naših »čik pavz«.

Žan Vršič, 2. d:

Moj cilj za prihodnost je, da uspešno zaključim šolanje in se vpšem na željeno fakulteto. SERŠ-a se bom najbolj spominjal po najboljši profesorici angleščine, ki je bila tudi naša razredničarka.

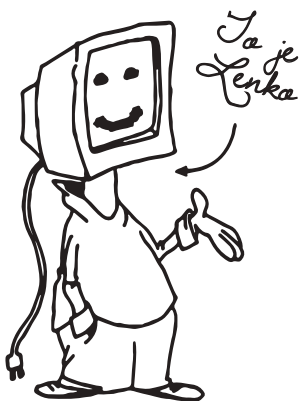
Cilji & spomini

Tomaž Kitak, 2. e:

Uspešno želim končati letnik in opraviti poklicno maturo ter se vpisati na nadaljnji študij in ga tudi uspešno končati.

Najbolj sem si zapomnil, ko je v drugem letniku pri uri prakse sošolec napačno zvezal luči in stikala ter je s tem povzročil kratek stik in učilnico spravil v temo.

Pa še nasvet za mlajše: če si ugotovil, da ta poklic morda ni zate, nič ne skrbi, življenje ti bo dalo veliko drugih možnosti po končani šoli.

**Lenko Seršič
vam predstavlja**

zimске olimpijske igre

**Slovenijo bodo na zimskih
olimpijskih igrah v Milanu Cortini 2026 zastopali:**

Alpsko smučanje: Ana Bucik Jogan, Ilka Štuhec, Lila Lapanja, Nika Tomšič, Caterina Sinigoj, Miha Hrobat, Žan Kranjec, Martin Čater

Biatlon: Polona Klemenčič, Anamarija Lampič, Lena Repinc, Manca Caserman, Jakov Fak, Miha Dovžan, Lovro Planko, Anton Vidmar, Matic Repnik

Deskanje na snegu: Gloria Kotnik, Žan Košir, Rok Marguč, Tim Mastnak

Nordijska kombinacija: Vid Vrhovnik, Gašper Brecl

Smučarski skoki: Nika Prevc, Nika Vodan, Katra Komar, Maja Kovačič, Anže Lanišek, Domen Prevc, Timi Zajc

Smučarski teki: Anja Mandeljc, Tia Janežič, Neža Žerjav, Lucija Medja, Vili Črv, Miha Šimenc, Nejc Štern

V prejšnji številki Stika sem vam predstavil, kako so olimpijske igre moderne dobe nastale, še prej pa, kakšne so bile antične olimpijske igre. Tokrat pa vam predstavljam njihove zimske različice, ki so prvič zaživele leta 1924 v Chamonixu. Čeprav se je v skoraj stoletju marsikaj spremenilo – od števila disciplin do tehnične zahtevnosti športov – olimpijski duh ostaja nespremenjen.

Na prvih zimskih olimpijskih igrah je sodelovalo le 16 narodov v 16 športnih disciplinah, skupaj 258 športnikov, tekmovanja pa so potekala na prostem, medtem ko je program zimskih olimpijskih iger Milano-Cortina 2026 razširjen in bo vključeval vse glavne zimske discipline, ki jih priznava Mednarodni olimpijski komite: alpsko in nordijsko smučanje, curling, drsanje, hokej na ledu, sankanje, skeleton, deskanje na snegu, prosto smučanje ter letos prvič tudi smučarsko gornišstvo. Točno število športnikov in držav zaenkrat še ni znano.

Na igrah bo sodelovalo več tisoč udeležencev iz držav članic 206 nacionalnih olimpijskih komitejev. Pod zastavo Mednarodnega olimpijskega komiteja bo nastopila tudi ekipa športnikov beguncev.

V prihodnosti bo Mednarodni olimpijski komite vse bolj prisiljen izbirati med nekaterimi vnaprej določenimi lokacijami za izvedbo zimskih olimpijskih iger, ki imajo dovolj snega in primerne športne objekte. Razlogi za to so omejena razpoložljivost naravnega snega, obstoječa športna infrastruktura, visoki finančni vložki ter nujnost varovanja občutljivih gorskih ekosistemov.

Sledi pregled zimskih olimpijskih iger od 1924 naprej.

Zimske olimpijske igre v Chamonixu leta 1924 so predstavljale prelomni trenutek v športni zgodovini, saj so bile prve uradne zimske olimpijske igre pod okriljem Mednarodnega olimpijskega komiteja odprte 25. januarja 1924 v slikovitem francoskem letovišču pod mogočno goro Mont Blanc. Združile so najboljše športnike tistega časa v disciplinah, ki so šele začele dobivati svojo sodobno obliko. Dogodek, sprva poimenovan Mednarodni teden zimskih športov, je kasneje dobil status prvih zimskih iger, kar Chamonixu daje posebno mesto v olimpijski dediščini. Igre so s svojo pionirsko naravo položile temelje tradiciji, ki vse odtlej navdihuje športnike in občinstvo po vsem svetu. Olimpijski pravilnik zahteva, da se morajo vse športne discipline na zimskih olimpijskih igrah odvijati na snegu, ali na ledu.

1924 - CHAMONIX

Tekmovanja so potekala v teku na smučeh (18 km in 50 km), smučarskih skokih, nordijski kombinaciji (skoki in tek na smučeh), hitrostnem in umetnostnem drsanju, hokeju na ledu ter v bobu štirisedu (lahko so tekmovali s štirimi ali petimi tekmovalci). Sodelovala sta tudi Slovenca Vladimir Kajzelj in Zdenko Švigelj v smučarskem teku.

1928 - ST. MORITZ

Prvič po koncu prve svetovne vojne so lahko na olimpijskih igrah ponovno nastopali tudi nemški športniki. Zaradi odjuge so morali odpovedati tekmovalje v hitrostnem drsanju na 10.000 m. Programu disciplin iz prvih olimpijskih iger so dodali še skeleton. Zvezdnica iger je bila petnajstletna Norvežanka Sonja Henie. Tekmovalo je 6 Slovencev: Stane Bervar, Janko Janša, Joško Janša, Peter Klofutar, Stane Kmet in Boris Režek, vsi v smučarskem teku.

1932 - LAKE PLACID

Zimske olimpijske igre v Lake Placidu so bile zaradi gospodarske krize slabo obiskane, organizatorji pa so utrpeli velik finančni polom. Tudi vreme jim ni bilo naklonjeno, zato so se igre podaljšale za dodatna dva dneva. Tekmovanja so potekala v nordijskem smučanju (tekah, skokih in kombinaciji), umetnostnem in hitrostnem drsanju, bobu (dvosed in štirised) ter hokeju na ledu. Disciplina skeleton je bila izpuščena zaradi nevarnosti poškodb. Slovenskih oz. Jugoslovanskih športnikov na teh igrah ni bilo.

1936 – GARMISCH-PARTENKIRCHEN

Ko so nacisti leta 1933 prevzeli oblast v Nemčiji, je Hitlerjev režim olimpijske igre izkoristil kot propagandno orodje ter obiskovalcem predstavljal Nemčijo kot miroljubno državo. Organizatorji so tujim novinarjem prepovedali prosto fotografiranje, vsi posnetki pa so morali pred objavo v tujih časopisih in revijah skozi strogo kontrolo propagandnega ministrstva.

Na zimskih olimpijskih igrah v Garmisch-Partenkirchnu so bile prvič na programu alpska kombinacija (smuk in slalom) ter štafeta 4 x 10 km v smučarskem teku. Na teh igrah sta kariero zaključila umetnostna drsalka Sonja Henie in hitrostni drsalec Ivar Ballangrud. Na igre je odpotovalo 17 Slovencev. Najboljši je bil Franc Smolej, ki je osvojil 10 mesto v teku na 50 km.

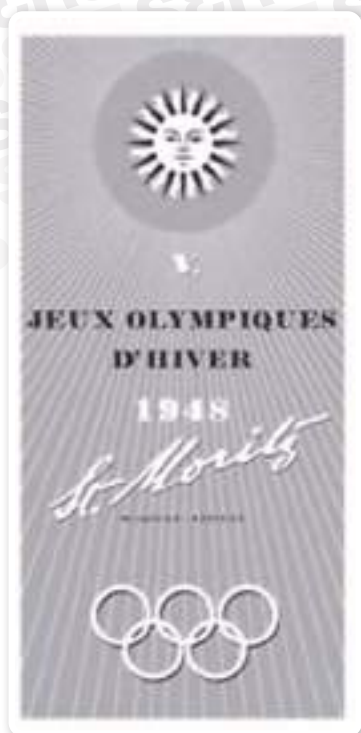
1940 – SAPORO

ODPADLE ZARADI 2. SVETOVNE VOJNE

1944 – CORTINA D'AMPEZZO

ODPADLE ZARADI 2. SVETOVNE VOJNE

1948 – ST. MORITZ

Prve zimske olimpijske igre po drugi svetovni vojni so bile zaradi posledic druge svetovne vojne slabše obiskane. Večina športnikov je razpolagala le z najnujnejšo opremo, obiskovalcev pa je bilo malo zaradi pomanjkanja denarja in omejitev potovanj. V program so prvič vključili slalom in smuk za ženske ter moške. Jugoslovansko reprezentanco je predstavljalo 17 Slovencev. Najboljše so tekmovali Tone Razinger, Jože Knific, Matevž Kordež, Tone Pogačnik, Tone Razinger v štafeti v teku na 10 km. Zasedli so 9. mesto.

1952 - OSLO

Norvežani so z navdušenjem sprejeli udeležence olimpijskih iger, med katerimi so bili zopet nemški in japonski športniki. Ker sta bili Nemčija in Japonska povzročiteljici druge svetovne vojne, sta imeli na prejšnjih igrah prepoved sodelovanja. Prvič so na zimskih olimpijskih igrah priredili olimpijsko štafeto z ognjem. Sodelovala je tudi jugoslovanska ekipa, v kateri je bilo 5 Slovencev, Janko Štefe je bil 13. v smuku.

1956 - CORTINA D'AMPEZZO

Ponovno so imeli organizatorji težave z vremenom, najprej je bilo snega premalo, nato pa je začelo snežiti in so ga morali odvažati. Zadnjič je tekmovanje v umetnostnem drsanju potekalo na prostem. Prvič je nastopila Sovjetska zveza, ki je zmagala v hokeju in prekinila zmagovalni tok kanadske reprezentance. RAI je neposredno prenašala tekmovanja na zimskih olimpijskih igrah. Jugoslavijo je zastopalo 15 športnikov. Najboljšo uvrstitev so zabeležili tekači na smučeh 4 x 10 km, ki so bili 13.

1960 - SQUAW VALLEY

V kalifornijskem Squaw Valleyu so morali vse športne objekte zgraditi na novo in kljub težavam jim je to uspelo. Otvoritveno slovesnost je pripravil Walt Disney. Prvič je bil na sporedu biatlon in žensko hitrostno drsanje na 500m, 1000m in 1500m. Zaradi visokih stroškov se jugoslovanska reprezentanca ni udeležila iger v Kaliforniji.

1964 - INNSBRUCK

Organizatorji zimskih olimpijskih iger so imeli težave s pomanjkanjem snega. Da so igre lahko organizirali, jim je na pomoč priskočila zvezna vojska. Iz Alp so pripeljali tone snega za pripravo bob in sankoških stez ter za alpsko smučanje. V program iger so dodali skoke na veliki skakalnici. Prvič je bila podeljena medalja De Coubertaina za športno vedenje in olimpijski ogenj je bil prvič na zimskih olimpijskih igrah prižgan v Olimpiji. Jugoslavijo je zastopalo 34 športnikov. Najboljši uvrstitvi sta zabeležila Majda Ankele v slalomu in Peter Lakota v smuku.

1968 - GRENOBLE

Zimske olimpijske igre v Grenoblu bodo ostale v spominu zaradi velikih razdalj med posameznimi prizorišči tekmovališč. Prvič so izvajali dopižno kontrolo in preverjanje spola pri ženskah. Jean-Claud Killy je zmagal v vseh treh alpskih smučarskih disciplinah. Jugoslavijo je zastopalo 30 športnic in športnikov. 9. mesto sta osvojila hokejska reprezentanca Jugoslavije in Ludvik Zajc v smučarskih skokih na veliki skakalnici.

1972 - SAPPORO

Prve zimske olimpijske igre, ki so bile organizirane v Aziji, so imele daljnosežne koristi za mesto, za Japonsko in celo za celino kot celoto. Prvič v zgodovini zimskih olimpijskih iger so bili vsi trije dobitniki odličij v skokih na srednji skakalnici iz ene države. Vsi so prihajali iz države gostiteljice, Japonske. Jugoslavijo je zastopalo 26 športnikov in najbolje se je odrezal Danilo Pudgar z 8. mestom v tekmovanju v smučarskih skokih na veliki skakalnici.

1976 - INNSBRUCK

Zimske olimpijske igre leta 1976 bi moral organizirati Denver, vendar so se prebivalci mesta uprli izvedbi iger. Innsbruck je imel primerne pogoje in zato jih je lahko zopet gostil. V avstrijskem mestu pa so lahko uporabili posodobljena stara tekmovališča. Največ je avstrijska javnost pričakovala od Franza Klammerja, ki je upravičil pričakovanja in zmagal v smuku. Jugoslavija je poslala na igre 28 športnic in športnikov, najboljši rezultat pa je dosegel Bojan Križaj.

1980 - LAKE PLACID

Že drugič so bile zimske olimpijske igre organizirane v ameriškem mestu Lake Placid. Tokrat so si prvič pomagali z umetnim snegom. Najuspešnejši tekmovalac je bil ameriški hitrostni drsalec Eric Haiden, ki je osvoji 5 zlatih medalj. Hani Wenzel je osvojila dve zlati in eno srebrno medaljo, Ingemar Stenmark pa dve zlati medalji, oba v alpskem smučanju. Ena od senzacij je bila zmaga ameriške hokejske reprezentance nad reprezentanco Sovjetske zveze. Jugoslovansko reprezentanco je sestavljalo 14 športnic in športnikov, najboljši pa je bil 4. v veleslalomu Bojan Križaj.

1984 - SARAJEVO

Igre so bile prvič organizirane v Jugoslaviji. Organizatorji so morali na novo zgraditi večino tekmovališč. Ogenj je prižgala umetnostna drsalka Sandra Dubravčič, prisego športnikov pa je povedal Bojan Križaj. Najuspešnejša tekmovalka je bila Marja-Lisa Hamalainen s tremi zlatimi in eno bronasto medaljo v smučarskih tekih. Jure Franko je osvojil srebrno medaljo v veleslalomu in to je bila prva medalja za Jugoslavijo na zimskih olimpijskih igrah. »Volimo Jureka više od bureka« se je vzklikalo v navalu veselja.

1988 - CALGARY

V

kanadskem mestu Calgary so se igre podaljšale na 16 dni, kar je tekmovalcem povzročalo težave, saj je bil urnik prilagojen televizijskim prenosom in čim večji gledanosti iger. Zadnjič sta nastopili Sovjetska zveza in Jugoslavija. Ljubljenca občinstva pa sta bila alpski smučar Alberto Tomba in umetnostna drsalka Katarina Witt, ki je uspela po OI v Sarajevu, zopet osvojiti zlato medaljo. Tudi naša reprezentanca je prišla domov s tremi odličji: Mateja Svet je osvojila srebro v slalomu, Matjaž Debelak, Miran Tepeš, Primož Ulaga in Matjaž Zupan so osvojili srebro v ekipni tekmi na veliki skakalnici, bronasto medaljo pa je še osvojil Matjaž Debelak v posamični tekmi na srednji skakalnici.

1992 - ALBERTVILLE

To so bile zadnje zimske igre, ki so bile organizirane istega leta kot poletne olimpijske igre. Prvič sta samostojno nastopali Slovenija in Hrvaška. Nemčija pa je po padcu berlinskega zidu leta 1990 ponovno nastopala kot enotna reprezentanca, nekdanje sovjetske republike so oblikovale tako imenovano Združeno ekipo (EUN). Enako kot Slovenija in Hrvaška, so Estonija, Latvija in Litva nastopile kot samostojne reprezentance. Naši tekmovalci niso zabeležili vidnejših rezultatov.

1994 - LILLEHAMMER

Zaradi težav s sponzorstvom in trženjem, je Mednarodni olimpijski komite spremenil pravilo, da bodo olimpijske igre potekale na vsaki dve leti (in to tisti dve leti, ko ne bodo organizirane poletne olimpijske igre). Zato so bile igre v norveškem mestu Lillehammer organizirane samo dve leti po ZOI Albertvillu. Norvežani so posebno pozornost posvetili ekološki neoporečnosti iger. Izognili so se nepotrebni sekanju gozdov in ravnali so se po načelu, da bodo objekti uporabni tudi po igrah. Slovenska reprezentanca se je iz Norveške vrnila s tremi bronastimi medaljami: Alenka Dovžan je osvojila 3. mesto v alpski kombinaciji, Katja Koren in Jure Košir pa 3. mesto v slalomu.

1998 - NAGANO

Prvič v zgodovini olimpijskih iger se je predstavilo deskanje na snegu, v hokeju na ledu so prvič zaigrale ženske ekipe in hokejisti iz profesionalne NHL lige. Vrnil se je curling, ki je bil nazadnje na prvih zimskih olimpijskih igrah leta 1924, kot demonstracijska disciplina. Slovencev se je večinoma držala smola. Tako je biatlonka Andreja Grašič po celotnem vodstvu na 15 km posamično, zgrešila pri zadnjih streljih in tako izgubila medaljo, Jure Košir je bil četrti.

2002 - SALT LAKE CITY

Igre so bile zaznamovane s podkupovanjem članov Mednarodnega olimpijskega komiteja za podporo igram v američkem mestu Salt Lake City in dopińskim aferam. Naša ekipa v smučarskih skokih na veliki skakalnici je osvojila 3 mesto. V ekipi so bili : Damjan Fras, Primož Peterka, Peter Žonta in Robert Kranjec.

2006 - TORINO

Torino je bilo največje mesto, ki je gostilo zimske olimpijske igre. Bile so prve igre, ki so ponujale prenos v živo na mobilnih telefonih, spletne prenose v živo in televizijski prenos v visoki ločljivosti. Zgodovinsko središče mesta, trg Piazza Castello, kjer so potekale slovesnosti ob podelitvah priznanj, je prikazalo svojo arhitekturo in lepoto. V sodelovanju z UNICEF-om je program olimpijskega premirja ustvaril različne pobude za promocijo vrednot miru, sodelovanja in pravičnosti. Naši športniki so prišli domov razočarani, saj niso dosegli zastavljenih ciljev.

2010 - VANCOUVER

Olimpijske igre v Vancouveru so bile zgodovinske, saj so prvič v zgodovini avtohtona ljudstva iz vseh delov države sodelovala z vladami in zasebnim sektorjem pri organizaciji velikega mednarodnega dogodka. Teh iger se spominjamo po padcu Petre Majdič v luknjo med ogrevanjem teka na 1,5 km. Kljub poškodbi in bolečinam je osvojila bronasto medaljo. Tina Maze pa je osvojila dve srebrni medalji, eno v superveleslalomu in v veleslalomu. Klemen Bauer pa je bil 4. v šprintu v biatlonu.

2014 - SOČI

Zimske olimpijske igre v Sočiju so bile za Rusijo priložnost, da izkoristi bližnje gore, obnovi obmorsko letovišče in razvije obalna in gorska območja kot celoletno turistično destinacijo. Tudi za naše športnike so bile te igre izjemne, saj so osvojili 8 medalj: Tina Maze 2 zlati (veleslalom in smuk), Peter Prevc in Žan Košir sta osvojila po eno srebrno in eno bronasto medaljo, Vesna Fabjan je bila bronasta v šprintu na 1,5km v teku na smučeh in Teja Gregorin je bila bronasta v biatlonu na 10 km v zasledovalni tekmi. Senco na vse lepote pokrajine je vrgla raziskava kanadskega odvetnika, da je bilo v Sočiju dopingiranih 15 ruskih nosilcev medalj.

2018 - PJONGČANG

Prve azijske zimske igre izven meja Japonske so organizirali Južnokorejci, dogodek pa je pritegnil veliko pozornosti svetovne javnosti, zlasti zaradi prihoda delegacije iz Severne Koreje. Pjongčang, ki leži na tako imenovanih »srečnih 700 metrih nadmorske višine« – je navdušil s čudovitim naravnim okoljem. Na igrah so ruski tekmovalci lahko nastopali le pod zastavo Mednarodnega olimpijskega komiteja, medtem ko sta ekipi Južne in Severne Koreje hodili pod skupno zastavo. Igre je zaznamoval hud mraz. Po zelo uspešnih igrah v Sočiju so naši tekmovalci tokrat osvojili le dve medalji: Jakov Fak je bil drugi v biatlonu na 20 km posamično, Žan Košir pa tretji v paralelnem veleslalomu v deskanju na snegu.

2022 - PEKING

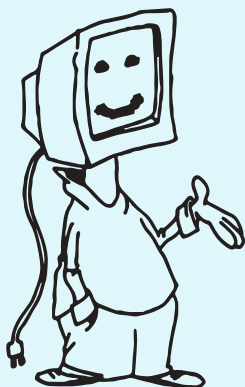

Peking je prvo mesto, ki je gostil poletne in zimske olimpijske igre. Igre so bile februarja, kar je sovpadalo s kitajskim novim letom, ki je njihov najpomembnejši praznik. V tem območju Kitajske je malo padavin, zato so morali vsa prizorišča s snegom umetno zasnežiti. So pa uporabili objekte iz olimpijskih iger 2008 za tekmovališča na ledu. Za Slovenijo so bile to zopet zelo uspešne ZOI. Urša Bogataj je osvojila 2 zlati medalji, eno v smučarskih skokih na srednji skakalnici in drugo na mešani ekipni tekmi. V ekipi zmagovalcev so še bili Nika Križnar (sedaj Vodan), Peter Prevc in Timi Zajc. Srebrne medalje so osvojili Tim Mastnak v paralelnem slalomu v deskanju na snegu, Žan Kranjec v paralelnem veleslalomu, in ekipa skakalcev na veliki skakalnici (Peter Prevc, Cene Prevc, Lovro Kos in Timi Zajc). Bron pa sta osvojili skakalka Nika Križnar na srednji skakalnici in deskarka Glorija Kotnik v paralelnem veleslalomu.

2026 – MILANO CORTINA

Zimske olimpijske igre leta 2026 se bodo pričele 6. februarja 2026 in bodo trajale do 22. februarja 2026. Bodo petindvajsete zimske igre v zgodovini in bodo v središču pozornosti z edinstvenim formatom: igre bosta prvič uradno soorganizirali dve mesti, Milano in Cortina d'Ampezzo, Milano bo gostilo dvoranske športe (vse vrste drsanja), v Cortini bo alpsko smučanje, bob, skeleton, sankanje, v dolini Val di Fiemme in Valtellinu ter Livignu bo nordijsko smučanje in ostale alpske discipline.

LENKO RAZMIŠLJA:

Katere države si lahko privoščijo organizacijo zimskih olimpijskih iger?

Kako živali doživljajo olimpijske igre – od začetne priprave smučišč do obdobja intenzivnih priprav ter navala športnikov in obiskovalcev?

Imajo vsi športniki enake pogoje na tekmovanju?

Ali je že čas, da se zaradi neugodnih učinkov na naravo, nemogočih zahtev MOKa, finančnih polomov... igre ukinejo?

VIRI

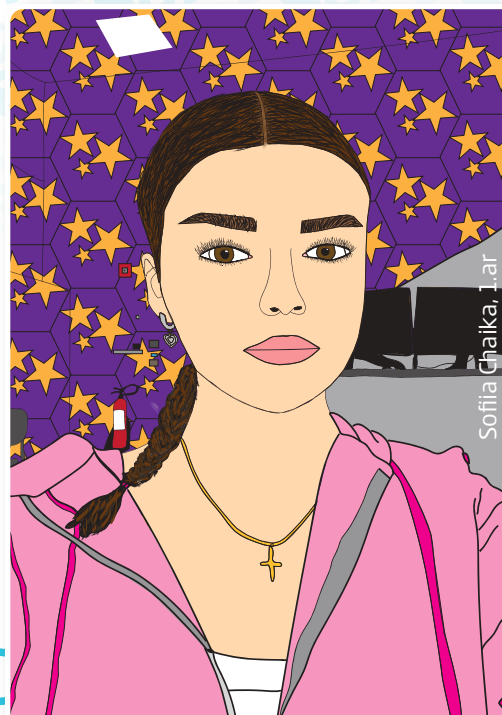
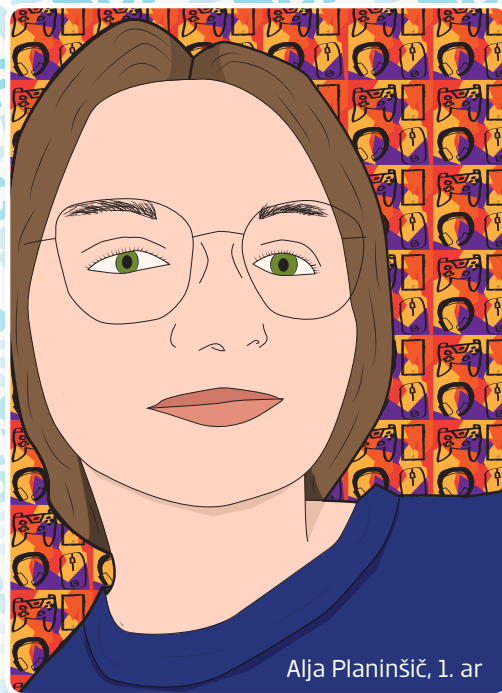
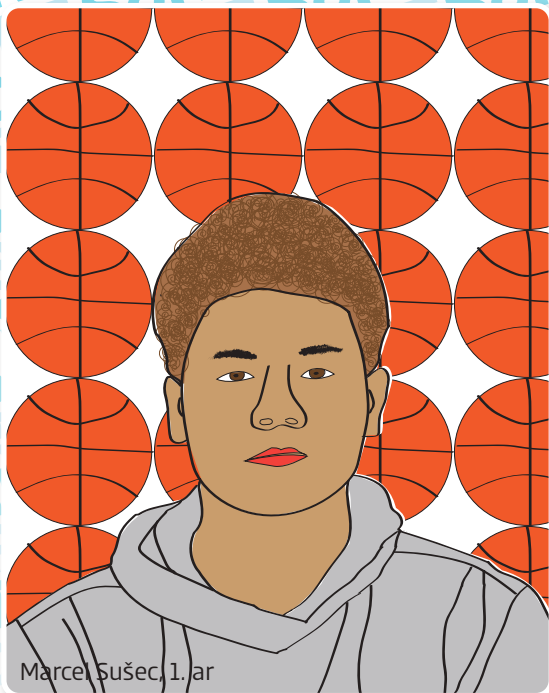
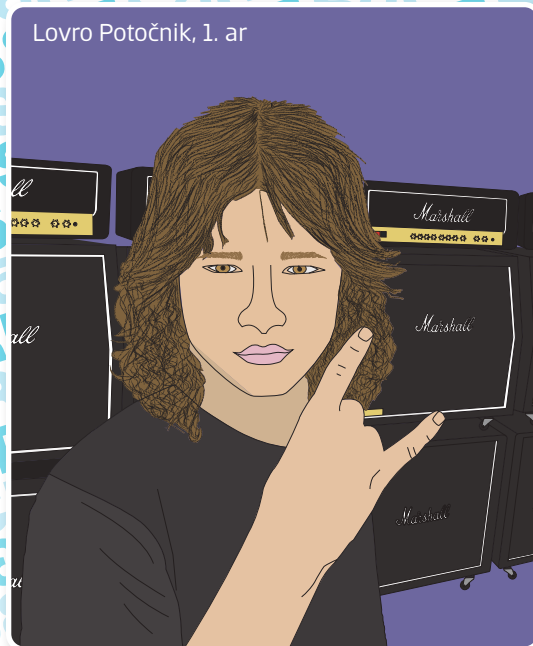
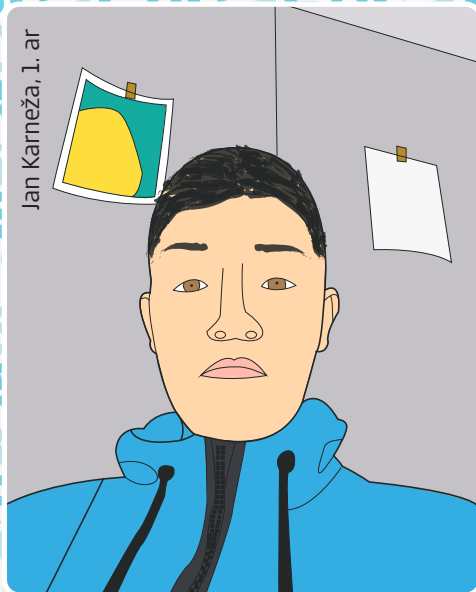
1. <https://olympic.si/olimpizem/olimpijske-igre>Olimpijski Komite Slovenije
2. <https://www.olympics.com/en/olympic-games>. Wikipedia
3. <https://www.delo.si/slovenskenovice.delo.si>
4. <https://sl.demonsunglasses.com/blogi/blog-o-smucanju-in-deskanju-na-snegu/Zimske-olimpijske-igre-2026%3A-ultimativni-vodnik-po-igrah-v-Milanu-v-Cortini#the-disciplines>
5. 100 let olimpijskih iger, Založba Mladinska knjiga, Ljubljana 1996

Naši umetniki

Ilustracije: Maša Šulc, 4. ar

Avtoportret

SERŠ STATUSI

Uprašavanja za dijake s statusom športnika

?

1. Kdaj si začel s (šport) in kaj te je na začetku najbolj pritegnilo pri tem športu?
2. Kateri trenutki so najbolj zaznamovali tvojo (šport) kariero do danes?
3. Kateri so bili največji izzivi v tvoji karieri in kako si jih premagal?
4. Kako potekajo tvoje priprave na tekmovanja?
5. Kaj bi svetoval mladim (šport), ki si želijo zgraditi uspešno (šport) kariero?

Žiga Rajh:

1. Odbojko sme začel trenirati v 9. razredu osnovne šole. Najbolj me je pritegnilo, kako močno so na svetovni ravni zabijali žoge in kako visoko so skakali.
2. Zabijanje na tekmah v nasprotnikov obraz (hec).
3. Največji izziv je to, da sem manjši, nisem še premagal tega izziva, ker nimam dovolj natreniranih mišic na nogah, da bi s skokom nadomestil pomanjkanje višine.
4. Pred tekmo imam vsaj en dan počitka, pred samo tekmo pa se segrejemo in povadimo tehniko na žogi.
5. Mlajšim bi svetoval, da, če imaš dovolj volje, je vse mogoče, tudi če si manjši, tako kot sem jaz, vzemi si za vzor japonskega reprezentanta (Yuji Nishida). »Its all about hard work.«

Nik Muršec:

1. S tekmovalnim kolesarstvom sem začel približno 9 let nazaj, a sem že prej kolesaril. Na začetku sta me najbolj pritegnila možnost "raziskovanja" pokrajine in občutek trpljenja na tekmah ter treningih. Definitivno pa je velik vpliv imela zabava s sotekmovalci.
2. Najbolj so moje kolesarstvo zaznamovale naslednje uvrstitve: udeležba na evropskem prvenstvu, večkratni državni prvak, na Saarlandu pridobitev šprinterske majice, pomoč pri skupni zmagi na Course de la Paix U17.
3. Največji izzivi:
  - Hud padec v začetku sezone 2025, kjer sem si zlomil čolniček v levem zapestju in veliko odrgnin. Zaradi poškodb sem moral tudi preživeti 5 dni v bolnišnici, potem pa pod nadzorom trenerja začel šesti dan normalno trenirati, a s prilagojenim planom. Prav tako pa sem hodil na terapije, saj so bilo poškodbe določenih mišic precejšnje.
  - Fizična in mentalna pregorelost zaradi prehudega pritiska. Zelo mi je pomagal trener in delo na samem mentalnem stanju, saj sem preveč na "silo" želel rezultat in seveda se to ni zgodilo.
4. Priprave na tekmovanja se začnejo zelo hitro. Že v začetku novembra, čeprav veliko ljudi misli, da pozimi ni možno kolesariti, to ni res. Dolgo vzdržljivostni treningi se začnejo takoj po "off-seasonu", nato pridejo intenzivnostni treningi, Vo2Max intervali, FatMax intervali, Tempo (high aerobic), Over-Undersi in mnogi drugi. Povprečen čas treninga na teden je v začetku 15-17 ur, ko pa pride januar, pa treningi vse do oktobra presežejo tudi 25 ur na teden. Prav tako je zelo pomembna prehrana, saj lahko zelo hitro postaneš podhranjen in izgoriš.
5. Najboljši nasvet, ki ga lahko dam mladim, je samo ta, da naj ne jemljejo kolesarstva prehitro resno. Saj je veliko bolj pomembno, da uživaš in raziskuješ svoj "limit", saj fokus na rezultate nima smisla. Če bojo pridno trenirali in ne iskali lahkih poti, potem bodo rezultati prišli sami po sebi.

Vprašanja za raziskovalce

?

- 1. Kaj te je spodbudilo k raziskovalnemu delu in zakaj si se odločil/-a zaprositi za status raziskovalca?**
- 2. Opiši področje, ki ga sedaj delaš in pojasni, zakaj se ti zdi pomembno.**
- 3. S katerimi raziskovalnimi metodami si se že srečal/-a (npr. eksperiment, anketa, analiza virov) in katere so ti najbližje? Zakaj?**
- 4. Opiši izziv ali težavo, s katero si se srečal/-a pri raziskovalnem delu, ter kako si jo rešil/-a.**
- 5. Kako vidiš vlogo raziskovanja v svojem nadaljnjem izobraževanju ali karierni poti?**

Maja Hleb:

1. Raziskovalno delo delam s svojo prijateljico, kar me spodbuja. Status pač zraven dobim.
2. Delam na področju računalništva (umetna inteligenca), pomembno se mi pa zdi, ker se AI hitro razvija in menim, da je dobro razumeti, kaj se dogaja v ozadju.
3. Srečala sem se večinoma z eksperimenti, veliko pa delam tudi na analizi podatkov. Najbližje mi je analiza podatkov, saj sama opazim vzorce in izjeme, kar se mi zdi zanimivo.
4. Rezultati so bili sumljivo dobri, po dodatni analizi podatkov sem opazila, da so nekatere vrstice bile napačne.
5. Vidim se uporabljati veščine, ki sem se jih naučila.

Teodor Tot:

1. Vedno sem imel željo po raziskovanju in hkrati po ustvarjanju nečesa novega. Raziskovalna dejavnost mi je ponujala oboje. Z inovacijskimi predlogi se lahko poglobiš v svoje ideje in sanje ter jih postopoma tudi uresničiš. Pri raziskovalnih nalogah pa sem odkrival skrite zgodbe in plasti zgodovine ter jih zbiral in zapisoval, da ne bi utonile v pozabo. Prav ta občutek odgovornosti do preteklosti me je najbolj spodbudil k raziskovalnemu delu.
2. Trenutno se ukvarjam z raziskovanjem kulturne in naravne dediščine. Zakaj se mi to zdi pomembno, bi lahko pojasnil s starim pregovorom: »Kdor ne pozna svoje zgodovine, nima niti prihodnosti.«
3. Srečal sem se z anketami, intervjuji in analizami raznovrstnih virov, arhivov. Najpomembnejša raziskovalna metoda pa se mi zdi učenje skozi napake. Prav napake nas prisilijo k razmisleku, popravkom in izboljšavam. Z vsakim poskusom postanemo boljši, dokler delo ne dozori kakovostna raziskovalna naloga.
4. Pri raziskovalnih nalogah, s katerimi sem se ukvarjal, se je pogosto pojavil problem pomanjkanja informacij. To sem reševal z neposrednimi pogovori s starejšimi prebivalci, ki so dogodke, o katerih sem pisal, doživeli sami. Poleg tega sem se podajal v dolgotrajne analize arhivov v upanju, da naletim na novice, ki bi zapolnili manjkajoče dele mozaika.
5. Upam, da bom imel vedno priložnost raziskovati in odkrivati še neznane zgodbe. Ob tem me žene želja po ustvarjanju, po iskanju novih pristopov do problemov, idej in poti, po katerih lahko stvari izvedem na edinstven način. Raziskovanje mi je bilo vedno blizu in verjamem, da bo tako tudi v prihodnje, saj me žejajo po znanju spodbuja k nenehnemu raziskovanju, učenju in odkrivanju področij, ki me v določenem trenutku najbolj pritegnejo.

Simon Čadež:

1. K raziskovalnemu delu me je spodbudila možnost po večji štipendiji in to, da se mi z delanjem raziskovalne naloge poveča možnost udeležbe na Erasmusu v tretjem letniku. Za status raziskovalca sem zaprosil, saj mi ta status omogoča, da lahko manjkam pri urah pouka in se posvetim raziskovalni nalogi oziroma raziskovalni dejavnosti.
2. Trenutno raziskujem področje kibernetike, zraven pa še pomagam pri izdelavi satelita v obliki pločevinki pri raziskovalni dejavnosti CanSat. Področje kibernetike varnosti se mi zdi pomembno, saj smo na internetu in na napravah bolj kot ne vsak dan po več ur na dan in se mi zdi, da je pametno poznati neke grožnje in kako se zaščititi pred njimi.
3. Nekaj veliko raziskovalnih metod nisem uporabil, sem pa se srečal z anketo pri moji raziskovalni nalogi o kibernetiki varnosti. Nekako mi je najbolj "pri srcu" anketa, saj ni nekega osebnega stika, v bistvu samo pošlješ na kakšne maile ali pa mentor pošlje razrednikom. Kdor reši, pač reši. Več odgovor, več imaš za analizirati.
4. Največja težava, s katero sem se soočil letos pri raziskovanju, je usklajevanje dela z učenjem za šolo in drugimi projekti.
5. Nekako še nisem uspel povezati, kako bi raziskovanje vplivalo na mojo prihodnost. Mogoče me še letos to doleti. Vse ob svojem času.

Vprašanja za promotorja

?

1. Zakaj si se odločil/-a kandidirati za promocijsko osebo naše šole?
2. Kako bi nekemu, ki ne pozna naše šole, predstavil/-a njeno vzdušje, programe in zanimivosti?
3. Katere svoje osebne lastnosti ali veščine meniš, da so najbolj primerne za delo promocijske osebe, in zakaj?
4. Kako bi pristopil/-a k osnovnošolcem ali njihovim staršem, ki imajo pomisleke ali vprašanja glede vpisa na našo šolo?
5. Kaj si se naučil/-a iz šolskih promocij?
6. Kako bi ravnal/-a, če bi ti nekdo zastavil vprašanje o šoli, na katerega ne bi znal/-a takoj odgovoriti?
7. Kaj po tvojem mnenju razlikuje dobro promocijo od povprečne in kako bi ti k temu prispeval/-a?
8. Kako bi promoviral/-a šolo na družbenih omrežjih?

Teodor Tot:

1. V drugem letniku nam je profesor Dežman predstavil to dejavnost, in ker sem leto prej v dijaškem domu že sodeloval pri promocijah, sem se odločil, da bi s tem pričel tudi v šoli.
2. Promotorji smo pestra skupina zgovornih in odprtih ljudi. Vzdušje je večinoma sproščeno, saj prav na tak način najlažje pritegnemo bodoče srednješolce k našim stojnicam ali mizam. Tam se z njimi pogovorimo, odgovorimo na vprašanja in jim pomagamo razjasniti dileme. Osebnostno mi je pri tem najbolj zanimivo spoznavati nove ljudi in jim pomagati pri pomembni odločitvi o nadaljnjem šolanju.
3. Zgovornost in sposobnost improvizacije v trenutkih, ko je to najbolj potrebno, sta pri tej dejavnosti ključni. Tudi če teh lastnosti kdo sprva nima povsem dovršenih, jih lahko prav skozi sodelovanje pri promocijah zelo izboljša.
4. Menim, da je pomembno, da jim damo prostor in čas, da sami pristopijo. Ne smemo delovati vsiljivo, kot ulični prodajalci. Ko pa se pogovor začne, je ključno, da šolo in programe predstavimo na sproščen in razumljiv način.
5. Naučil sem se veliko o tem, kaj se učijo dijaki na drugih programih naše šole. Poleg tega pa sem izboljšal tudi sposobnost improvizacije.
6. Na vsakih promocijah je z nami kakšni profesor, tako da bi jih napotil k njim.
7. Dobro promocijo od povprečne loči, da se lahko prilagodimo vsaki osebi katera pristopi do nas. Vsaka oseba je edinstvena, zato moramo mi tudi na svojstven način voditi pogovor, ugotoviti njihova zanimanja in interese da jim lahko nudimo najboljšo pomoč.
8. Sam se ne spoznam tako dobro na tovrstno promocijo, ampak bi razmišljal tako, da bi bilo mladim zanimivo ter na enkrat informativno.

 Novinarski krožek: Adna Memić in Taja Đuran, 2. dr

If I had a superpower

I would ...

... have the power to duplicate. I would duplicate kebabs.
(Nejc)

... be invisible so I could hide from my parents and going to school.
(Nejc)

... I would want to have the ability to summon a Genie at any time.
(Rafael)

... have the ability to freeze time. I would use the extra time to learn everything and do fun stuff.
(Lea)

... choose the ability to reverse the effects of shrinkflation and abolish it permanently.
(Lin)

... would want to teleport anywhere instantly. Thus I could rob banks and be rich.
(Jan)

... would have matter manipulation to turn trash into useful resources.
(Gašper)

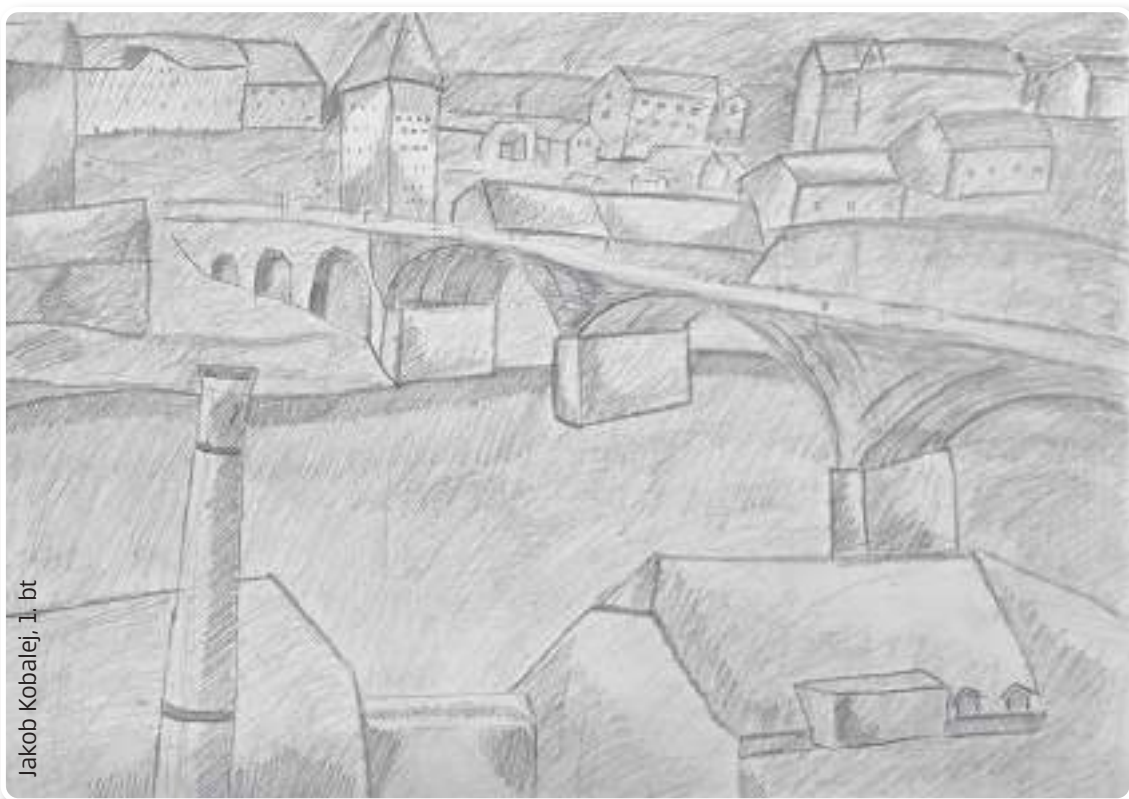
... have super speed. It would be cool. I could save people from danger and travel anywhere at any time.
(Enej)

... have telekinesis, which is the ability to manipulate objects with your mind. I could support my laziness since I wouldn't have to search for anything.
(Blažimir)

... I would have the power to manipulate the economy. This way I could help the poor, without causing the economy to crash and the value of money wouldn't change.
(Matic)

... want the power to judge. Not strength. Not fight. Authority, the ability to decide who deserves to exist in this world and who does not. People call it justice if I benefits them and evil if it threatens them.
(Oleksandr)

... pick the power of healing people, mentally and physically. Words can heal many times and a lot of people could be prevented from harming themselves or getting sick.
(Taja)

Jakob Kobalej, 1. bt

360°

